

5. Виділення 7-10 перспективних об'єктів вкладення інвестицій на Дніпропетровщині.

6. Проведення Дніпровсько-Каспійського міжнародного форуму «Стратегія відносин України з країнами Каспійського регіону» у м. Дніпрі на базі ДНУ ім. Олесея Гончара з залученням науковців, аналітиків, студентів, представників бізнесу, організацій, консульських установ та діаспори Азербайджану, Ірану, Казахстану та Туркменістану. Поширення буклетів з економічною/туристичною інформацією аналітично-прокламаційного характеру про Дніпропетровщину в Казахстані, Туркменістані, Азербайджані та Ірані студентами з цих країн.

Очікувані результати співробітництва: 1) збільшення наукових контактів провідних ВНЗ Дніпропетровщини з ВНЗ країн Каспійського регіону; 2) збільшення кількості студентів з країн Каспійського регіону у ВНЗ Дніпропетровщини; 3) збільшення експортно-товарних операцій підприємствами Дніпропетровщини у регіон; 4) збільшення інвестицій з країн Каспійського регіону в Дніпропетровщину.

Буде дано імпульс для розвитку науки у місцевих ВНЗ, особливо технічного напрямку, розробки новітніх технологій та конкурентоздатних товарів, послуг, у тому числі освітніх; налагоджено зв'язки в науковій, економічній, енергетичній сферах. Встановлено наукові контакти та підписано контракти у високотехнологічній сфері. В результаті впровадження проекту збільшиться кількість іноземних студентів у ВНЗ Дніпропетровщини, і, відповідно, їхня оплата за навчання. В економіку регіону буде влито додаткові кошти та відкрито нові робочі місця, що особливо критичним є для ВО «Південний машинобудівний завод ім. О.М.Макарова» та КБ «Південне» ім. М.К.Янгеля.

Ефективним при мінімальних витратах буде поширення економічної інформації про Дніпропетровщину за кордон через іноземних студентів, сформовано позитивний імідж регіону в середовищі іноземних студентів, які стануть економічною та інтелектуальною елітою в своїх країнах і можуть в перспективі сприяти подальшим інвестиціям.

К. Г. Михайльова

Харківський гуманітарний університет «Народна українська академія»

THE KEY BENEFITS OF UNIVERSITIES DIVERSIFICATION IN CONTEMPORARY SOCIETY

The modern university - is the unity of the universal constants and unique variables that retain the general idea of the university and at the same time allow

it to be at the forefront of social development.

Universal constants of the university as a social organism, its relative stability and all-encompassing influence derive itself from the traditions that have developed over the centuries, from the functions of well-established practices in the university, in result - from the university's mission, meets the eternal and immediate needs of society and its components at the same time.

The performance of such functions by the university always raised the question of what allows this institution to survive when exposed to the challenges of modernity. In this context, there is a relevant idea that the university is a magical place - a concentration of talent, the concentration of intellectual resources and a model of effective knowledge management. This idea contributes to the formation of an ideal image of the university, able to withstand the vicissitudes of any social issues and to help the society in this. The reason is the view that «the eternal benefit of the university is that ... it has the potential to self-improvement» [1, p. 34], that «perfection is rapidly to the slogan of the university» [3, p. 39].

However, the perfection for the modern university is rather the occasion for growth, in order to prove its high mission in a diversity of social and educational needs.

At the turn of the XX-XXI centuries the nature and function of university education change. If in the early 70-ies of the last century, Nathan Glazer believed that «it is easier to change the world than the university» [2, p. 82], today we are witnessing a wide-ranging changes in higher education, which completely refute his thesis. Social changes are so dynamic that the development of university education in recent years is rather revolutionary than evolutionary.

Thus, the universality of the constants of the university in the modern world is combined with new and innovative components of its life. And this combination is reflected in the diversification of university education. Under the diversification of university education (by analogy with the diversification of vocational education), we will understand the process of pluralization of its forms, contents, methods and mechanisms of functioning both inside and outside the system. And if the fact of diversification today there is no doubt that the need for systematization of its benefits and forms persists.

Generalization of analytical developments in this area allows us to identify several key benefits, defined by the process of diversification. Firstly, it is the achievement of a new quality of training, including due to the wide variety of opportunities in education and training. This benefit predetermines the maximum use of modern technologies (Internet, multimedia, modeling, gaming, and etc.) to meet the demand of social actors in its maximum. And since the range of such needs is wide enough, the technology of their meeting can be grouped and

focused in different types of educational institutions, including a variety of universities forms.

Secondly, it is the expansion of the contingent of students. Traditional university system has always suffered from limited opportunities as for the supplementation of its contingent. Under the diversification conditions this problem is minimized: the specialized structures can meet the educational needs of diverse groups of society. This benefit is especially important in connection with two other trends of today. The first one is the socio-demographic crisis, significantly reducing the inflow of the traditional contingent of learners to the university. Second one is the widespread concept of continuous learning, shifting the emphasis concerning the education from the age range and traditional forms to different learning needs and appropriate educational methods to meet them.

Thirdly, it is the maintenance (expansion) of educational mobility. In this aspect, the diversification of universities, due to the concentration of the best potential of a certain type (research, teaching) in one or another forms of the university, stimulates the desire to maximize their use for the development of personal capital, and accordingly, the academic mobility as a means to achieve this goal.

Fourthly, it is the development of inter-university cooperation and as a consequence, the overall development of the higher education system. The diversification in this perspective makes the interaction between identical universities more fruitful to share experiences, to improve a variety of educational practices in general and their specific aspects. Accordingly, the intensive development of various sectors of higher education becomes an active «engine» of the entire system of higher education development.

Fifthly, the diversification contributes to the attractiveness of universities; and the reason for that – is the maximum approximation to a particular range of needs of social actors.

Sixthly, it is the growth of competitiveness of universities. And this benefit is determined, above all, by the opportunity to concentrate the resources on various aspects of educational attainment, having maximized its resultant.

Seventhly, the diversification contributes to the improvement of the universities themselves, as well as the enhancement of their adaptive capacity in a rapidly developing society. After all, if everybody could easily in a total matrix of universities, so it is more difficult to find such «flavor» in the system of identical universities, and therefore, the search for uniqueness on the background of increased competitiveness leads to improvement.

And finally, eighthly, a change in the individual consciousness, leading the modern entrant not just to a sign of the university, but to the content and form of education at the university.

Thus, the benefits of diversification are manifested at various levels - from mega to micro - and really contribute to the development of society and solving of its key challenges. At the same time today, the diversification is, on the one hand, an objective process, and on the other - an element of purposeful educational policy of the state.

References

1. Daksner, M. (2005) *Yest li buduzchee u universitetov?* [Is there a future for universities?], *Alma mater* 3: 29-34.
2. Glazer, N. (1970) *Remembering the Answers: Essays on the American Student Revolt*, N. Y., 312 p.
3. Ridings, B. (2010) *Universitet v ruinah* [The University in Ruins], Trans. from eng. S. M. Korbut, Moscow, Izdatelskiy dom gosudarstvennogo universiteta Vysshey shkoly ekonomiki, 304 p.

М. А. Міхейченко

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

ГРОМАДЯНСЬКА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПРАКТИК ГРОМАДСЬКОГО ЗАЛУЧЕННЯ

У період демократичного транзиту держави, бізнес структури, громадськість стикаються з численними викликами, зокрема із структурними змінами трансформаційної економіки, що супроводжується стрімкими глобалізаційними процесами, зміною цінностей, фінансовою кризою.

У той же час, відчувається криза довіри з боку громадськості до функціонування інституцій, що покликані забезпечувати поступовий розвиток суспільства. Суспільство є багатошаровою та багаторівневою системою, що проявляється через певні, відносно автономні сфери. Проте, вони настільки взаємопов'язані та підпорядковані одна одній, що говорити про їх самостійність можна лише в контексті системного аналізу.

Особливий науковий інтерес при розгляді публічної сфери політики становить громадське залучення в контексті розподілу громадської відповідальності, що займає важливе місце у розбудові демократичного суспільства. Предметом наукових досліджень як вітчизняних фахівців, так і зарубіжних, за останні п'ять років виступає взаємозв'язок і взаємообумовленість розвитку громадянської відповідальності та правового суспільства, публічної сфери політики.

Вітчизняний дослідник Калиновський Ю.Ю., зокрема, проаналізував базові рівні та чинники становлення громадянської відповідальності